

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Udenrigsministeren siger, at min trosbekendelse angående forholdene i den folkedemokratiske verden ikke ændrer kendsgerningerne. Jeg ved ikke af, at jeg har talt om eller demonstreret nogen trosbekendelse. Jeg ved, at jeg har talt om de hårde økonomiske kendsgerninger vedrørende tilstandene i de folkedemokratiske lande og i de lande, der omfattes af den her behandlede såkaldte europæiske betalingsunion. I de lande, der omfattes af denne betalingsunion, hersker der kriser, valutavanskeligheder og usikkerhed, medens der i de folkedemokratiske lande er økonomisk stabilitet. Det er ikke nogen trosbekendelse, det er kendsgerninger.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke siger, at retsforbundet stemte for Marshallplanen, fordi den pegede frem imod liberalisering. Ja, det kan det ærede medlem naturligvis sige, men det passer meget slet til de iøvrigt tågede udtalelser, det ærede medlem nu har fremsat vedrørende valutaen.

Jeg har heller ikke forstået, hvad retsforbundet mener med hensyn til revaluering, men jeg har i hvert tilfælde hidtil forstået det således, at retsforbundet som grundsynspunkt hævder, at staten ikke skal blande sig i erhvervsforhold og heller ikke blande sig i valutakurser. Men så kan det heller ikke være staten, der skal sætte kronkursen op, og det kan altså ikke være staten, der skal gennemføre en revaluering. Jeg må imidlertid gøre det ærede medlem opmærksom på, at i Marshalloverenskomsten, vedtaget af dette høje ting med det ærede medlems stemme, står der, at *regeringen* forpligter sig til at indføre eller opretholde en holdbar valutakurs. Der står ikke, at kronen skal ud at svømme, og at det skal ske ved spekulation, børshandel og hvad ved jeg, men *regeringen* forpligter sig til at sørge for, at der findes en fast og holdbar valutakurs. Det har det ærede medlem stemt for her i tinget. Må vi så være fri for, at det ærede medlem påstår, at Marshallplanen kunne føre til liberalisering på dette område, og må vi så være fri for, at det ærede medlem påstår, at han er tilhænger af, at kronen selv finder sit leje, når han har stemt for, at det er noget, *regeringen* skal ordne.

(Kort bemærkning).

Viggo Starcke: Jeg sagde ikke før, at den højtærede finansministers standpunkt var uværdigt. . . (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: Det sagde jeg heller ikke!) . . . Jeg sagde, det var ikke ganske værdigt

— det er en mere høflig måde at sige det samme på.

Da den højtærede finansminister ikke mener, at vor stilling er klar, vil jeg gerne gentage, hvad vor stilling er. Den er den samme, som den var ved devalueringen den 18. september: vi ønsker en fri valutahandel og en frigørelse af erhvervslivet. Er dette ikke klart? . . . (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: Nej!) . . . Den højtærede finansminister kan ikke forstå det. Dernæst hævdede vi som subsidiært standpunkt indenfor en samlet forhandling om en lang række punkter, som blev diskuteret i ministeriet, hvor tanken om en revaluering blev fremført fra anden side, at vi var rede til at drøfte den, og hvis andre ville gennemføre en revaluering, ville vi ikke modsætte os den. Men det skal ikke fremstilles, som nogle politikere har gjort det, som om retsforbundet har taget initiativet, og som om det var os, der kom med ideen. Det forsøg skal ikke lykkes.

Jeg tror ikke, det kan nytte at diskutere frihed med det ærede medlem hr. H. C. Hansen, for han ved ikke, hvad frihed er. Det ærede medlem har overhovedet ikke begreb om det.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagde, at der i Marshallplanen står, at *regeringen* forpligter sig til at fastholde en bestemt valutakurs, og det er jo rigtigt, men det kan ikke skjules, at det har skortet lidt på fasthed sommetider.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Nu har vi det ærede medlem hr. Viggo Starcke, hvor han plejer at være: jeg ved ikke, hvad frihed er! Det siger alt om det ærede medlems habitus og hans indstilling, og den kan ikke give anledning til kommentarer. Jeg har blot eet spørgsmål til det ærede medlem hr. Viggo Starcke. Der står nemlig i den skrivelse, som det ærede medlem gav til udvalget, da vi forhandlede — den skrivelse, som nu er til debat —, at retsforbundet vil være med til en eventuel mindre revaluering af kronens værdi. Hvorfor er det en mindre revaluering, det ærede medlem og hans parti vil være med til? Hvad er den dybere mening dermed?

(Kort bemærkning).

Viggo Starcke: Det ærede medlem hr. H. C. Hansen citerede ikke helt rigtigt. Det, der står i vort forslag, er, at vi var villige til at drøfte og ikke gå imod, og når vi bruger udtrykket „mindre revaluering“, er det jo det forslag, der har været fremme fra anden